

rediti. Ako hočemo, da v živinoreji napredujemo, moramo razne stvari dokupiti, ki jih kmet ne pridela doma. Naj pa vzame vsak papir in svinčnik in vse točno zabeleži in bo takoj spoznal, da bo krava že v enem letu sama sebe pojedla, ne da bi bilo treba čakati še 2 leti. Ako se časi ne bodo poboljšali, se steber naše države — kmet mora porušiti.

Kebeelj na Pohorju. Velika noč je za nami. Pričakovali smo jo z veseljem vsi Kebeeljčani, ker nas spominja Kristusovega vstajenja, ki je najkrepkejša podlaga naši veri. Ni drugih praznikov tako veselih, kot je ravno Velikonoč. Manj vesela pa je kriza, ki je kajpada tudi vplivala na praznikovanje. Tukaj je tudi veliko brezposelnih, ker je kamnolom delo ustavil. Zdaj nimajo ljudje ne dela in ne jela. Po Veliki noči se bo začela graditi cesta s Keblja v Podgrad. Tako bodo ti ubogi brezposelni dobili nekaj dela in zaslužka. Tako bodo dobili možnost, da si vsaj nekaj kupijo. Kakšna koruza se bo že dobila. Kmetje bi radi radi kaj prodali, zlasti vino, pa ni denarja. Sodi se polni, žepi pa prazni.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Dne 31. marca t. l. je prišla v trgovino Ivana Lorber neznana ženska. Izdala se je, da je služkinja pri F. K., kmetu v Spodnji Vohičini. S seboj je prinesla listič, na katerem so bila razna naročila na račun tega kmeta. Zaupali so ji razne špecerije za kolone in drugo za 195 Din in manufakture za 515 Din. Svoje rodbinsko in krstno ime si je pa izdala, da je Potrč Margareta. Ker pa krivično blago nima teka, se tudi tej ženski ni posrečila goljufija. V nedeljo dne 2. aprila je pa prišel F. K. v trgovino. Gospa Ivana Lorber ga vpraša, ali je bil z blagom zadovoljen, ki ga je služkinja kupila. Kmet začuden gleda ter reče, da ne pozna te ženske ter da sploh ni in nikdar ni bila pri njem v službi. Pomočnik pri Lorberju Erman Maks se je odpravil iskat to žensko ter jo je takoj zasledil in javil orožnikom pri Sv. Urbanu pri Ptufju. V jutru dne 3. aprila so naredili orožniki preiskavo na njenem domu, kjer so razen 37 Din vso špecerijo našli, manufakture pa je imela že pri krojaču. Izpovedala pa je tudi, da se ne piše Potrč, ampak M. M. Napačno rodbinsko ime je navedla za to, da je ne bi zasledili, to je izpovedala sama. Da krivično blago nima teka, ta slučaj iznova potrjuje. Nič ni tako očito, da ne bi postalo očito.

Bukovci. Halo, »Slovenski gospodar«, tukaj Bukovci! Vendar enkrat! Novic dosti, nekaj vam jih sporočimo: Živimo po stari navadi ter lečimo rane lanskega 16. avgusta, kateri nam bo ostal še dolgo v spominu! Vendar pa ni nesreče, da ne bi imel kdo pri tem sreče; saj se, če kmetu lepa kobila pogine, konjedec nameje. Tako je tudi neurje lanskega leta dne 16. avgusta dobro došlo pri nas nekaterim: to onim, ki res že čez mero »fehtarijo« po naših sosednjih krajih. Če bi lanska letina bila dobra, bi ne imeli tega, kar sedaj imajo. — Naša vaška kapela sv. Marije je po dolgih letih dobila novo lice. Pa tudi njen sosed Gasilni dom ni hotel ostati opraskan v spomin na 16. avgust; tudi on se je preoblekel za Velikonoč. In to je delo naših domačih delavcev. Lepo je tako! — V znamenju krize smo imeli tri dni razprodajo raznovrstne robe: vozov, strojev, živine itd., pa tudi žrnjice (ročni mlin) si lahko poceni kupil. Vse poceni. Vsega imamo, samo denarja ne; pa kakor se vidi, tudi drugi ne. — Dne 7. aprila smo pokopali Friderika Kelenc, še komaj 26 let starega fanta. Da je bil prav priden in delaven ter ga je vse rado imelo, je pokazal njegov pogreb. Bil je član gasilnega društva, katerega člani so ga spremili na njegovi zad-

nji poti. — Zdaj tu zdaj tam vzklije kak vinočič, pa nekdo v vasi hitro poskrbi, da dolgo ne živi.

Veržej. Pokopali smo dobrega gospodarja Gabrca Jožefa, ki je bil mož ne le globoke vere, ampak tudi lepega, močnega značaja. Ni tožil o križih in trpljenju niti v zadnji bolezni; nikomur ni storil kaj žalega, zato ni imel niti enega sovražnika; posebno pa je bil zgleden v zmernosti glede pijače, katere pač ni nikdar čez mero užival. Zato smo gotovi, da si je nabral lepih zaslug za nebesa. Naj v miru počiva! — Pred kratkim nas je obiskal naš rojak g. prof. dr. Franc Kovačič iz Maribora. Prignala ga je semkaj njegova globoka hvaležnost do pokojnih njegovih staršev, kateri so mu pripomogli, kljub svoji revščini, kakor se je g. prelat sam izrazil, do lepega duhovskega poklica. Zato je molil zanje na grobu in opravil sv. mašo zadušnico na obletnico očetovega rojstva in smrti. Z njim so bili združeni tudi sorodniki. Gospod prelat je še vedno hvaležen staršem za njihove žrtve. Posnemajmo! — Te dni pred cvetno nedeljo so se fejest postavili naši vrli fantje in možje. Hodili so v nepričakovano obilnem številu in kljub delavnim dnevom tri dni h govorom in lepo pobožno opravili svojo velikonočno spoved. Pri skupnem sv. opravilu jih je bila naša cerkva docela polna. Kdo jih bi bil bolj vesel, kot božje Srce, kateremu so znova obljubili zvestobo in vdanost. Takihle dni homo veseli tudi v večnosti!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Žalostno so zapeli zvonovi dobremu očetu, blagemu starčku Jakobu Topolnik iz Selišč, ki je dne 10. aprila po mučni bolezni zatisnil svoje oči v večno spanje. Vsako leto je romal večinoma peš, največkrat do Ruške Matere božje, kateri je potožil svoje križe in težave. Tudi letos je gojil za sveto leto to željo. »Slovenski gospodar« je izgubil z njim dolgoletnega naročnika, njegovi otroci najboljšega očeta, vsi drugi pa dobrega prijatelja. Počivaj v miru, dragi mož!

Sv. Florijan pri Šoštanju. Dne 27. marca je umrl v 71. letu starosti Anton Pusovnik, prevžitkar pri Sv. Florijanu. Dne 25. februarja pa je umrla njegova žena Barbara Pusovnik v 56. letu starosti. Rajna sta živela v najlepši medsebojni slogi in tudi s sosedi sta živela v lepem miru. Kako sta bila priljubljena, je pokazal njun pogreb. Rajni Anton je bil cerkveni ključar pri podružnici sv. Florijana. Res je, kakor je rekel g. župnik pri odprtem grobu: Rajna sta bila skoz in skoz blaga človeka. Bodi jima blag spomin!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Kakor je povsod vedno kaj novega, tako tudi v naši župniji, toda več žalostnega kot veselega. Imeli smo kar pet mrličev, samo starejše osebe, in sicer: Murko Terezija od Sv. Trojice, Verk Jožef od Sv. Katarine, ena ženska iz Cest, eden moški iz Cerovca ter Marija Motoh iz Rajnkovec, stara 86 let. Tudi druge osebe, ki so umrle, niso veliko zastale v starosti. Živi jih še pa tudi, ki so že preko 90 let. Smo res lahko ponosni, da imamo tako čvrste prednike. Zato se mi mlajši nadejamo, da bomo tudi dočakali takšno starost; ali pa se bodo naše naide izpolnile, to je druga stvar. Na sedmini Marija Motoh v Rajnkovec se je zbralo v nedeljo zvečer precejšnje število ljudi, da molijo za pokojno. Niso pa vsi prišli zaradi molitve, ampak je bil med njimi neki fant domačin, ki je prišel celo zaradi pretepa. Brez pravega vzroka je napadel drugega fanta iz iste vasi, ga potolkel do nezavesti na tla; imel je tudi noč v rokah, s katerim pa k sreči ni prizadel hude poškodbe. Tak neiz-

obraženec si misli, da se s tem povišuje, če drugega pobije. Takšni suroveži osramotijo druge boljše fante v okolišju, ker ljudje obsojajo potem vse skupaj. Fantje, ki sta boljšega vedenja, ne imejte s takšnimi nič skupnega, marveč se jih izogibajte, da ne pridete ob dobro ime. Ubogi so tudi stariši, ki imajo take sinove, ker jih ne smejo nič podučiti; saj se je dotični že tudi očeta in matere lotil. Zopet dokaz, kako je naši mladini vzgoja potrebna. Treba bi bilo napeti vse sile, da bi se mladina izobraževala v raznih krščanskih društvih; na žalost zdaj te prilike ni. Kakšen bo bodoči narod, si lahko mislimo, ako dorašč takšna mladina.

Sv. Krištof pri Laškem. Razrešeni so kot občinski odborniki: Kozmus Valentin, Jutršek Matevž, Grilc Franc. Imenovani pa so na novo v odbor: Zorko Lenart, Sutar Franc, Stokavnik Bratomil, Sluga Vinko, Privšek Konrad, Jencič Jožef, Drnovšek Franc, Babič Alojz. Županom je imenovan Klemen Franc.

Sv. Krištof pri Laškem. Iz katoliške Cerkve so izstopili gg: Sila Franc, Roma Oskar, Preskar Karel, Poženel Dušan, Majdič Anton, Kajtna Anton, Horjak Jožef, Golob Karel, vsi uslužbeni pri premogovniku v Hudi jami.

Prevalje. Pretekli teden se je vršil na kmet, šoli v St. Juriju ob južni žel. Sdnevni tečaj za travništvo, kateri je jako dobro uspel. Obiskovalci smo bili iz cele banovine in sicer iz vsakega sreza po eden. Travništvo se veliko premalo uvaža še danes pri nas, zato je bilo nujno potrebno, da je inž. Sadar zasnoval in tudi izvedel ta tečaj, ki je velike važnosti. Tečajniki smo pridobili jako veliko, utrudljivo delo, katero so imeli inž. Sadar, ravnatelj inž. Petkovšek in inž. Kropivšek, hočemo tudi izvesti.

Vojaške zadeve.

Rekrutom in vojaškim obveznikom, kateri hočejo vložiti prošnjo za skrajšanje roka (dijaški rok), za osvoboditev od službe, za odlaganje službe in za razna potrdila vojaške potrebe, priporoča se knjiga »Vojna obveza (prošnje, pritožbe in potrdila)«, katero je izdal komandant mariborskega vojnega okrožja in katera je tiskana v latinici. Knjiga je zelo praktična, ker vsebuje na 140 straneh 70 vzorcev prošenj za vse slučaje. Potrebno je samo, da se v knjigi najde dotični slučaj in prošnja prepíše. Pri vsakem vzorcu je naznačeno, kako se mora prošnja kolkovati in katere dokumente treba priložiti. Knjigi je cena 20 Din. Naročila naj se pošljejo po poštni nakaznici na naslov: Tiskarna sv. Cirila, Maribor, Koroška cesta 5.

Najnovejši Robinzon.

Angleškega mornarja z imenom Percy G. Kelvey, katerega se je oprijela huda mrzlica ob priliki vožnje ob zapadni afriški obali, so na otoku Madeiri izkrcali in ga oddali v tamošnje bolnico. Ko si je nekoliko opomogel, je veslal v čolnu za krajšanje časa okrog otoka. Lepega dne pa je zagrabil njegov čolnič silovit vihar in ga gnal proti jugu. Ako bi bil skušal čoln obrniti, bi ga bilo pokopalo valovje. Celih 15 ur ga je tirala burja po morju. Ko se je pričelo daniti, pa je le došlo do nesreče. Valovi so vrgli čoln ob skalovje malega otoka in tamkaj se je popolnoma razbil. Samotni mornar je bil zadovoljen, da si je otel golo življenje.

Ker ga je močno privijal glad, je gledal okrog, kje bi bilo kaj za pod zobe. Usoda ga ni bila vrgla na rodoviten otok, ki bi bil lahko ponudil brodolomcu bogastva zemlje. Naletel je na eno divjo jabolčno drevo in letalo je okrog nekaj divjih golobov, katere bi moral na nek način ujeti. Kalvey ni bil mož, ki bi bil takoj pri pogledu na zapuščenost ter osamelost v obupu povsili glavo. Uspelo mu je, da si je pomagal do hrane. Mar li ni obdajalo njegovega zatočišča morje, ki hrani zaklad užitnih rib? Vendar, kako in s čim bi se naj bil lotil ribljenja? Posrečilo se mu je, da je napravil s pomočjo močnega železnega noža in pločevinaste cigaretno doze trnke, kar je seve zahtevalo na cente vsega občudovanja vredne potrpežljivosti. Na ta način mu je uspel ribolov. Vzel je še svoj nož, z rezilom je drgnil po kamnih tako dolgo, da je ustvaril iz rezila nekako žago, s katero je žagal les. Z našaganimi deščicami je pokrtil duplino, v katero se je naselil in je izgotovil tudi par pasti za golobe. Iz trave si je spletal motvoz za ribljenje, iz ilovice in kamenja si je zgradil ognjišče, na katerem je pekel ribe ter golobe.

Na celem otočecu je zadel le na eden studenec s sladko vodo, ki je izviral ob južni obali izpod skalovja.

Posodo je skušal izdelati iz ilovice, a se mu je vsikdar razpočila, ko jo je hotel v ognju obžgati. Zadovoljiti se je moral s kamenito ploščo, ki mu je služila za krožnik. Našel je ob obali večjo školjko, ki mu je nadomeščala kozarec.

Vsako jutro je splezal na najvišjo točko na otoku, odkoder je bil razgled po morski gladini, da bi morda le odkod zagledal kako ladjo. Na višini je nagromadil visok kup dračja, katerega je hotel zanetiti za slučaj, da bi se bližal kak parnik.

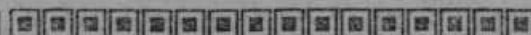
Tekom prvih štirih dni je videl na obzorju dvakrat dim iz parniških dimnikov, a ladje niso opazile njegovega ognja, ker so vozile brezbrizno mimo. Še le po preteku 29 dni je doživel veliko presenečenje. Zgodaj zjutraj je opazil na obali človeško sled. Po dolgotrajnem iskanju ter stikanju je zadel pod skalnato duplino na človeka, ki je zrl vanj z največjim začudenjem. Postavil se je predenj še en mož in Kelvey je zagledal ob obali čoln na jadra, ki mu je zasigural rešitev.

Oba neznanca ter rešitelja sta bila Španca, domačina z otoka Teneriffa, ki sta iskala na otoku neke vrste plezalko, iz katere sta pridobivala posebno barvilo.

Iz ust teh dveh je zvedel Kelvey, da spada njegov otok k skupini, ki se dviga iznad morja med Madeiro in Kanarskim otočjem. Radi nevarnih čeri se ga ogibljuje parniki daleč naokrog. Ako bi ne bila zadela na najnovejšega Robinzona ta dva Španca, bi se bil vical v popolni zapuščenosti bogznaj kako dolgo!

Raznoterosti.

Prebivalci Rusije. Po najnovejših statističnih podatkih šteje sovjetska

VELIKA SLIKA DR. KREKA

za Din 50.— se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Naročajo jo naj razna društva, pisarne, župni, šolski in občinski uradi, pa tudi privatniki. Tiskarna sv. Cirila oskrbi tudi okvir.

Rusija 163 milijonov prebivalcev. Število rojstev je v Rusiji v stalnem dviganju. Leta 1897 je imela Rusija 106.4 milijonov prebivalcev, leta 1914 je bilo že 139.3, 14 let kasneje 150.4, in leta 1931 že 160.4 milijonov, kar pomeni, da je prebivalstvo zadnjih 35 let narastlo za 50%.

Nova mesta v Rusiji. Po svetovni vojni so se zemljepisne karte temeljito spremenile. Nekatero države so se skrčile, druge so narasle; pa tudi nove države so nastale. V Rusiji pa so pod vplivom petletke zrasla celo nova mesta. Redko komu so ta mesta znana, ker jih šole še ne uče in zemljepisne karte jih še niso zaznamovale. Imena nosijo večidel po vodilnih ruskih komunistih. V bližini znanega Dnjestroja je kar skozi noč zraslo velemesto Novoje Zarožje s 100.000 prebivalci, katero pa računajo danes že na 250.000 prebivalcev. Magnitogorsk leži v Južnem Uralu, v središču min, s 150.000 prebivalci. Slatinsk v zapadni Sibiriji, Prokopjevsk s 100.000 prebivalci; Ančero-Indžensk, 50.000 prebivalcev; Karaganda, 100.000; Kounrad, 50.000; Eresniki, 40.000; Bobriki, 50.000; Igarka, 50.000; Kandalasa, 90.000; Džerdžinsk, 40.000 prebivalcev. Nova mesta, za katera pa zapadna Evropa sploh nič ne ve.

Poslednje vesti.

Nemci ugovarjajo. Nemška vlada je vložila po svojem poslaniku v Londonu ugovor proti izjavam angleških vodilnih politikov v spodnji zbornici proti početju Hitlerjeve vlade, ki so bile iznešene dne 14. aprila. Ker je bil angleški zunanji minister za velikonočne praznike izven Londona, bo odgovorila angleška vlada na nemški protest po vrnitvi zunanjega ministra.

Angleški in francoski ministrski predsednik sta že na potu v ameriško prestolico Washington, kjer se bodo vršili s predsednikom Združenih držav Rooseveltom razgovori kot pripravila na svetovno gospodarsko konferenco.

Avstrijski kancler dr. Dollfuss se je vrnil dne 17. aprila v letalu iz Rima, kjer je imel razgovore z Mussolinijem in je bil tudi sprejet v Vatikanu od papeža. Po vrnitvi je Dollfuss izjavil, da je prepričan, da ima Avstrija na jugu Evrope resnega prijatelja, na katerega lahko računa ob vsakem času. V Vatikanu se je Dollfuss mudil radi sklepa konkordata (pogodbe) med Avstrijo in sv. stolico.

ŽRTVE NEPREVIDNEGA VELIKONOČNEGA STRELJANJA.

Fram.

V Framu pri Mariboru sta streljala na velikonočno soboto in v nedeljo 30-letna hlapca Aleksander Majhen in Josip Adelstein. Po velikonočnem kosilu je bilo na strelišču več mladine, ki je gledala, kako sta nabijala omenjena velik možnar, ki se je razgret razletel. Majhenu je nenaden strel raznesel levo roko, ga tudi sicer ranil in možnar ga je zadel v trebuh, Adelsteinu je pogrnalo kos železa skozi desno nogo. Po prepeljavi v mariborsko bolnišnico je Majhen izdahnul, Adelsteinu pa so odrezali razstreljeno nogo.

Gornja Sv. Kungota.

Smrtna nesreča neprevidnega velikonočnega streljanja se je pripetila tudi pri Gornji Sv. Kungoti. Možnar je pri strelu odletel ter zadel v trebuh 22-letnega Dragotina Bajteka. Sunek mu je tako raztrgal čreva, da je kljub operaciji v mariborski bolnici umrl.

Lažje žrtve neprevidnosti.

Število žrtve neprevidnosti pri streljanju je doseglo letos v mariborski okolici višek. Z rešilnimi avtomobili so spravili v mariborsko bolnico 14 žrtve streljanja. Od teh je bilo oddanih na kirurški oddelek 9, 4 na očesni in 1 pa radi opeklin na kožni oddelek. V svarilo navedemo natančneje le par slučajeve in sicer: 22letni Ivan Bučar, delavec in 23letni posestniški sin Jože Pliberšek, oba iz Šentovca. Pri basanju se jima je smodnik v vročem možnarju vnel in strel je bušil obema v obraz. Za dobila sta zelo nevarne poškodbe zlasti na očeh. — V Braunšvajgu se je obstrelil 18letni Matija Spaningerč Razneslo mu je pištolo ter mu raztrgalo desno roko. — V Zrkovcah je dobil 19letni M. Novak, ki se mu možnar ni hotel vžgati, strel v glavo. — Ivanu Hrastniku, 29letnemu posestniku iz Korene, je možnar čisto razcefral levo roko. — V Krčevini se je ponesrečil 18letni ključavničarski učenec Rudolf Birger. Strel ga je oplazil na glavi. Ves krvav je prihitel sam na rešilno postajo. Poleg možnarjev je zahteval tudi karbid, s katerim strela posebno mladina, svojo žrtve. 35letni tkalec Franc Herzog iz Pobrežja je poskusil iz radovednosti streljati s karbidom, a mu je plamen tako obžgal obe roki, da se je moral zateči v bolnico.

Dve žrtvi streljanja v ptujski bolnici.

26letni kmečki sin Ivan Cafuta iz Dravcev je streljal s pištolo. Strel ga je zadel v levico, mu razklal palec in odnesel del kazalca. — Jernej Kajba iz Stopnega je ravnal s pištolo tako neprevidno, da mu je odtrgalo na levici več prstov. Oba se zdravita v ptujski bolnici.

Velik vlom v Mariboru. V noči na Veliko noč je bilo od neznancev vlomljeno v pisarno carinskega posrednika rajnega Jožefa Jakliča v bližini glavnega kolodvora in znaša škoda 100.000 Din. Lopovi so odnesli v gotovini nad 70.000 Din, za ostalo svoto pa zlatnine. Pustili so v blagajni ček za 10.000 Din.

Umor gospodarja. Pri Ptujju v Turnicah v krčmi pri »Suhi veji« se je dogodil na Veliko noč zvečer krvav umor. 48letni gostilničar Ignac Emeršič je imel poleg svoje žene razmerje z 28letno deklo Marijo Vrežvo iz Zetal. Dal jej je zapisati po svoji smrti 20.000 Din. Zadnji čas se je gospodar zopet spoprijateljil s svojo ženo, to je deklo jezilo in na veliko noč zvečer je došlo med deklo in krčmarjem v kuhinji do ostrega prepira. Ženska je zgrabila kuhinjski nož in ga je zasadila Emeršiču naravnost v srce, da je obsedel na stolu za mizo mrtev.

Smrt pod vlakom. Na velikonočno nedeljo je smrtno povozil vlak med postajama Petrovče in Zalec rudarja Rudolfa Breclija iz Liboj. Ni znano, ali gre za nesrečo ali za samomor.

Žalosten pojav. Na Kapeli pri Radencih so doživeli v kratkem kar tri samomore deklet. Na velikonočno soboto so pokopali 22letno hčerko posestnika Domanjka iz Hlaponcev, ki je nekaj dni prej zaužila v samomorilnem namenu arzenik in po hudih mukah umrla. Prav na dan pogreba te nesrečnice se je s solno kislino zastrupila 21letna Hrašovčeva, ki je po poldrugournem trpljenju izdihnila. Še istega dne si je hotela končati življenje kmecčka hčerka 24letna J. M. iz Očeslavcev. Nesrečnica se bori s smrtjo.

Dva požara. Na veliki petek v noči je pogorela viničarja g. Kolarja v Mehanjskem vrhu pri Radencih. Viničarju je zgorela tudi živina in krma. Radi pomanjkanja vode je uničil ogenj tudi še gospodarsko poslopje cerkvene nadarbine sv. Petra v Gornji Radgoni. — Obojna požarna škoda znaša 150.000 D.

Delavec okradel delavca. Delavec M. Horvat iz Ljubljane, ki se je pripeljal iz Maribora v Ptuj, je tamkaj izmaknil delavcu Andreju Perneku iz Ptuja 400 Din. Po aretaciji so našli pri uzmoviču še 212 Din.

Požar v mariborski okolici. Na velikonočni pondelj ob 9. uri zvečer je uničil ogenj iz neznanega vzroka v Peklu, občina Košaki pri Mariboru pos. Francu Fašmanu: hleve, listnjak ter škedenj. Poslopja so bila lesena in s slamo krita. Gasilci so branili lahko le sosedna poslopja.

Žrtev požigalčeve roke je postalo v Kančevcih v Prekmurju gospodarsko poslopje tamkajšnje narodne šole.

Občutna požarna škoda. Na Homecu pri Radomlju na Kranjskem je zgorelo na veliko soboto zjutraj iz neznanega vzroka s slamo krito gospodarsko poslopje posestnika Alojzija Repnika. Pri reševanju sta dobila nevarne opeklino gospodar in njegov sin. Veter je iz tega požara prenesel ogorek na sosednje gospodarsko poslopje, oddaljeno približno 100 m in tudi tu zanetil požar. Z izredno naglico je sosedu Primožu Prešernu pogorelo gospodarsko poslopje s senom vred, ter dvojni kozolec, ki je bil naložen s slamo. Škoda se cení na približno 60.000 Din.

Polzela. Prostovoljno gasilno društvo v pripori v nedeljo dne 23. t. m. igro »Guzaj« v 5 dejanjih in »Idealna tašča«, burka v 1 dejanju v dvoranah g. Turnšek Pongrac, poprej Prosvetni dom. Začetek ob treh popoldne.

Vstopnina oblačna. Predprodaja vstopnic v gostilni Cizej. Vljudno vabi odbor.

Mozirje Čebelarstva podružnica v Mozirju priredi v nedeljo dne 23. 4. ob enih popoldne v cerkveni hiši predavanje o čebelarstvu. Predava g. župnik Peternel. Vabljeni vsi čebelarji in prijatelji čebel.

St. Janž pri Velenju. Dekliška Marijina družba in cerkveni pevski zbor vabita na proslavo materinskega dne, ki se bo vršila na belo nedeljo, dne 23. aprila, ob 3. uri popoldne v Slomšekovi dvorani z deklamacijami, petjem, govorom in igro »Goslarica naše lj. Gospe«. Pridite otroci vsi, da se vsaj enkrat v letu nekoliko oddolžimo našim materam.

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. V zadnjem »Sl. gospodarju« napovedana igra »Vrnitev« se ne bo vršila na belo nedeljo zaradi nekkih ovir. Pač pa se bo gotovo vršila v nedeljo 7. maja, torej prvo majniško nedeljo. Opozarjamo vse prijatelje mladine na to priliko, ki bo nudila silko posledic svetovne vojne v zakonskem življenju. Igra predstavlja vrnitev moža iz ruskega ujetništva po 15 letih, doma pa najde ženo že 7 let poročeno z drugim. Na obilno udeležbo kliče svetokriška mladina.

Novc knjige.

Josip Lavtizar: Marijina božja pota v Evropi. Šmarnice. Te šmarnice bodo ljudje zelo radi poslušali. So nekaj konkretnega, ne sama dogmatika in moralka. Mnoga teh božjih poti naši ljudje sami poznajo in bodo obujali ob branju spomine nanje. Da se seznanijo še z drugimi, bo dobro. Pisatelj je znan po svoji poljudni, prikupni pisavi. Nič previsokega, a vse gre k srcu! Dobi se knjiga pri pisatelju in založniku: Rateče-Planica na Gorenjskem. Cena v platno vezani knjigi 35 Din.

Šmarnice za leto 1933. Izšle so Šmarnice Marije Pomočnice in stanejo broš. 12 Din in vez. 18 Din. Nove so tudi Šmarnice »Evropska božja pota Marijina, stanejo vez. 35 Din. Naročila za lavantinsko škofijo se pošiljajo na Tiskarno sv. Cirila v Mariboru. Prosimo, da le to čimprej zgodi, da jih dobite pravočasno!

»Satan in Iskariot.« Knjiga vezana se že dobi in stane polplatno 65 Din, vezana v celo platno 70 Din in z barvano naslovno sliko 75 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Sv. birma, pouk za birmance, za starše birmancev in za botre, je zelo priročna spominška knjižica na sv. birmo. Stane samo 3 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Za cerkveno ljudske petje smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno: 1. Cerkevna ljudska pesmarica, izdaja 1933, samo po 3 Din, obsega 100 izbranih pesmi. 2. Venec svetih pesmi, izdaja 1907, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broš. 10 Din, vez. 30 Din. 3. Prijatelj otroški, molitve in pesmi z notami za šolsko mladino, broš. 2 Din, vez. Din 5.50 in 7.50. 4. Jezus, blagoslovi nas, Slomškove blagoslovne pesmi z notami, 5 Din. 5. Kvrtku srca, pesmarica z notami bo zopet v aprilu 1933 dogotovljena. Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejše in starejše, pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

»Vojaški novinec«, povest, dobiš brezplačno, ako naročiš knjigo »Moj tovariš«, ki naj spremlja vse slovenske fante, kateri odhajajo kot vojaški novinci od doma. Knjiga »Moj tovariš« bo fantom pravi angel varih na poti. Vsakdo, ki hoče, da bodo ostali fantje, kakor so od doma šli, naj oskrbi za spomin na vojaško vežbo to knjigo! — Cena knjigi je 16 Din in z zlato obrezo 20 Din. Naročila prejema: Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Posestvo 26 oralov v ravnini, zasejano, se prodaja skupno ali pa delno. Stefan Čelofiga, Bresternica, Maribor. 520

Svarilo!

Sirijo se neutemeljene govorice o meni, odnosno o moji gostilni, češ, da kupujem vina po nizkih cenah na dražbah po Din 0.60 do Din 0.75 za liter ter isto točim po 6 Din liter. Ker imajo te vesti prozoren namen, škodovati mojemu obratu, izjavljam izrecno, da še do danes po tej ceni vina nisem kupil, pač pa sem ga kupoval v prosti prodaji od naših vinogradnikov po najvišji dnevni ceni, o čimer lahko vsi ti prodajalci sami najboljšo pričajo. Tudi v bodoče bom kupoval dobra vina od producentov, uporabljal bodem kakor do sedaj tudi v naprej le najboljše meso v moji kuhinji z edinim namenom, zadovoljiti moje goste z jedjo in pijačo po najzmernejših dnevnih cenah. — Ob enem opozarjam, da bodem vsakogar, kateri širi gorenje vesti iz katerega koli namena škodovati mojemu obratu, zasledoval ter proti njemu sodno postopal. 519
J. A. Berlič, gostilničar pri »Pošti« v Ptujju.

Zdravljenje kile

po naravnem orth-meh. potu, brez operacije, brez bolečin, brez motenja poklica samo z uporabo mojih avstrijskih in nemških patentov (avstrijski patenti 127566 in 115037 in 127559, nemški patent 532082 in švicarski patent 158978).

Rešenje trpljenja in težkoč!

Brezplačno neobvezno predvajanje vršim osebno v sledečih krajih:
Spielfeld-Strass: v hiši gostilne Kaschl v Spielfeldu: sreda 3. maja, od 8.—2. ure.
Radkersburg: v hiši hotela Kaiser von Oesterreich: četrtek, 4. maja, od 8.—2. ure.
Ena mi dnevno doposlanih zahval:
Ze več let sem imela vedno večjo kilo ter sem po priporočilu uporabljala Streifenederjev patent ter lahko z veseljem potrjujem, da mi je kila po kratkem času popolnoma izginila. Sedaj sem zopet vesela življenja ter svojim prejšnjim sotrpnikom odkrito priporočam, da si nabavijo Streifenederjev patent. Uporaba je brez bolečin in brez motenja poklica.
Altenmarkt bei Fürstenfeld (Oststmk.), dne 26. februarja 1933. — Potrjeno od župnega urada Altenmarkt (Stmk.).
Dajte si doposlati mojo pojasnilno ilustrovano brošuro proti doložitvi dvojne pisemske poštnine, neobvezno in brezplačno.

Pozor pred ponaredbami!

Prosím, da natančno pazite na moje ime, na moje večletno delo v Avstriji in na moje najnovejše patente. Tisoči trpečih na kill so samo po njih uporabi našli odrešenje svojega trpljenja. 521

F. G. Streifeneder, Fürstenfeldbruck bei München

Za našo deco.

Čarobna sekira.

Dalje.

Car je videl v tem primeren način, da se iznebi Miška. Zdaj je lahko mirno spal.

Drugega dne je rekel car Mišku pred vsemi dvorjani:

»Mladenič, močan kakor ti, bi moral prinesiti svoji nevesti na dan poroke lepo darilo. Kar tu blizu v gozdu se nahaja velikan, ki je 6 metrov visok. On sne samo za kosilo celega vola. Če bi nosil dvorsko obleko, bi bil krasen sluga. Knez Miško! Moja hči želi, da premagaš tega velikana in da ji ga dovedeš za slugo. Potem pa bomo mislili samo na poroko.«

Veseli Miško je takoj razumel, za kaj gre. Ni se pa prestrašil, ampak je mirno odgovoril: »To sicer ne bo lahko izvršiti, ali ker Vaše Veličanstvo velikana želi imeti, bom poskusil, da ga dobim.«

Vzel je svojo torbo, seveda s sekiro, motiko in orehovo lupino. Vtaknil je vanjo še hleb kruha, kos sira in nož, ter se je odpravil v gozd. Peter se je razjokal, ko ga je videl oditi, Pavel pa je bil vesel, ker je bil uverjen, da ga ne bo več nazaj.

Ko je bil Miško sredi gozda, je izzivajoč klical: »Velikan, velikan! Kje si? Denar ali življenje! Nič ti ne pomaga, če se skrivaš. Takoj se pojavi, ti stari orjak!«

»Tu sem,« je zatulil strašen glas. »Pričakaj me, samo za en grižljaj te bo.«

»Ni treba tako naglo,« je začel Miško iznova. »Imaš celo uro časa.«

Kmalu se je prikazal velikan. Obračal se je na vse strani, da vidi, kdo ga kliče. Prvi hip ni mogel nikogar videti. Ko je nazadnje začel gledati po tleh, je zagledal na posekanem deblu majhno bitje z veliko torbo poleg sebe.

»Ali si ti to, ki me motiš v spanju, paglavec mali?« je zaklical velikan jezno.

»Jaz sem to, dragi moj tovariš. Prišel sem, ker mi moraš biti sluga!«

»V istini?« se je začudil velikan. »Ali veš, kaj bom s teboj počel? Vrgel te bom v vranino gnezdo. To te bo naučilo, da se ne boš več potikal po mojem gozdu.«

»Tvoj gozd? Prej je moj nego tvoj. Jaz lahko v četrt ure vsega posekam.«

»To bi pa rad videl,« je menil velikan zaničljivo.

»Pa glej!« je dejal na to Miško, je izvlekel iz torbe čarobno sekiro in ji je zapovedal: »Sekaj, sekaj, sekirica moja!«

Sekira se je izgubila v gozd ter je začela razbijati in sekati veje tako naglo, da so liki toča padale velikanu na glavo.

»Dovolj, dovolj!« je zaječal velikan. »Vidim, da izvršiš, kar si obljubil. Ne poderi mi vsega gozda. Povej mi, kdo si!«

»Jaz sem Miško, glasoviti čarovnik. Samo eno besedo mi je treba reči, pa ti tale sekira odseka glavo. Ne gani se mi s tega mesta!«

Velikan je slušal kakor otrok. Bil je popolnoma prestrašen.

Miško je postal lačen, vzela je iz torbe kruh in sir, pa je začel jesti.

»Kaj je to belo?« je vprašal velikan, kateri še ni bil nikoli videl sira.

»To je kamen,« je malomarno odgovoril Miško in je vtaknil še velik kos v usta.

»Kaj ti kamenje ješ?« je vzkliknil velikan iznenadeno.

»Pa še kako, to je moja navadna hrana. Zato ne morem postati tako velik kakor si ti, ki ješ goveje meso, pač pa sem mnogo močnejši od tebe. Zdaj pa je dovolj govoričenja. Daj, povedi me v svojo hišo!«

Velikan se je takoj pokoril povelju, ne da bi črhnil besedice. Vodil je Miška skozi gozd in privedel ga je pred ogromno kolibo.

»In zdaj čuj!« je rekel Miško. »Eden izmed naju mora biti gospodar, drugi pa sluga. Pogodiva se. Ako ne bom mogel jaz napraviti tega, kar je tebi mogoče, ti bom jaz sluga, če pa ti ne boš mogel izvršiti tega, kar jaz morem, si ti moj sluga.«

»Dobro je,« je menil velikan. »Rad bi imel za slugo tako malega, pa pametnega in dobrega dečka. Mene kar glava boli, če pomislim, da imaš ti možganov dosti za naju oba. Torej začniva! Tu imaš dva lonca, prinesi mi vode, da pristavim kosilo.«

Dalje sledi.

Nazaj k ročnemu delu.

Ogrski mesti Mako in Szentes sta udeležili hvalevredno misel. Precejšen del tamšnjih podeželjanov je brezposelnih in so se komaj in komaj že preživljali. Obe mesti ste sklenili, da bosta odpomogli tem revežem. S konopljo posejana mestna polja so razdelili med brezposelne, ki so se morali zavezati, da bodo pridelano konopljo po četvi trli, spredli in na navadnem ročnem stroju tkali.

Pri čevljarju.

Gospod: »Le glejte, mojster, kakšno šušmarijo ste mi napravili! Podplati so še kot novi, urbasi pa se že okoli in okoli trgajo.«

Čevljar: »Aha, že vidim, drugokrat bodem morski vzeti bolj slabe podplate.«

V krčmi.

Neki upnik zagleda svojega dolžnika v gostilni: »Aha, za vino imate še denar, za me pa ne!«

»Priatelj, odgovori mu ta. «Vi le vidite, da vino pijem, pa ne, da ga plačujem.«

Tat v večnosti.

Ko so nekega nepoboljšjivega tatu prignali do vislic, so ga vprašali, kaj misli o večnosti?

»Nič dobrega,« odgovori tat, »ker ljudje nič ne jemljejo s seboj v večnost blaga, zato ne bom imel kaj krasti.«

Zalogo soli.

Ako bi se zgodilo, da bi izpuhtela iz vseh morij voda, bi bilo na morskem dnu toliko soli, da bi lahko ustvarili iz nje celotno današnje gorovje Evrope in severne Amerike. V Sprembergu južno od Berlina so zadel na zalogo soli 80 m globoko pod zemljo. Plast soli je tako debela, da niso dosegli njenega dna, ko so vrtali skozi sol 1275 m globoko. Največji solni rudnik v Evropi je ob vznožju Karpatov v Wieliczki in Bohniji. Podzemeljska zaloga soli se razteza 100 milj na dolžino in 20 milj na širino.